

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
4 ΙΟΥΝΙΟΥ 2025**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α

A1.

Μάθε τώρα τι έκανε αργότερα ο Νασικάς. Λίγες μέρες αργότερα, όταν ο Έννιος είχε έρθει στο Νασικά και τον ζητούσε από την πόρτα, ο Νασικάς φώναξε ότι δεν ήταν στο σπίτι, παρόλο που ήταν στο σπίτι. Τότε ο Έννιος, αγανακτισμένος που ο Νασικάς τόσο φανερά έλεγε ψέματα, είπε: «Τί είναι; Εγώ δε γνωρίζω τη φωνή σου;» Θέλεις άραγε να μάθεις τι απάντησε ο Νασικάς;

.....

Τον σοφό δεν τον εμποδίζει ούτε η φτώχεια ούτε η θλίψη (ή: ο πόνος), ούτε αυτά τα πράγματα, τα οποία βγάζουν από το δρόμο τους τους άπειρους και τους γκρεμοτσακίζουν. Εσύ νομίζεις ότι εκείνος καταβάλλεται από τις συμφορές; (Αντίθετα,) τις χρησιμοποιεί! Ο Φειδίας δεν ήξερε να φτιάχνει αγάλματα μόνο από ελεφαντόδοντο· έκανε επίσης και από χαλκό. Αν έφερνες σε εκείνον μάρμαρο, αν (του έφερνες) πιο ευτελές υλικό, θα έκανε τέτοιο (άγαλμα), το οποίο θα μπορούσε να γίνει άριστο από εκείνο (το υλικό).

ΘΕΜΑ Β

- B1.**
1. Σωστό
 2. Λάθος
 3. Σωστό
 4. Σωστό
 5. Λάθος

- B2.** 1-δ
2-α
3-β
4-ε
5-ζ
(περισσεύουν τα γ και στ)

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. diei

Συγκριτικός: **apertius**, Υπερθετικός: **apertissime**

vocum tuarum

impudenti

ego ipse

ebur

simulacrum

Θετικός: **vilem**, Υπερθετικός: **vilissimam**

taliam

melius

Eorundem

- Γ2α. indignatus : indignans**
mentiebatur: mentiens
Utitur : utens

- Γ2β. acceptu**
fac
veniundo
exclamemus
creditum
acturus es
putari
scivisse
possit

ΘΕΜΑ Δ

Δ1α. «*diebus*»: είναι αφαιρετική του μέτρου – της διαφοράς **στο** «*post*».
«*se*»: είναι υποκείμενο **στο** απαρέμφατο «*non esse*», υπάρχει ταυτοπροσωπία και λατινισμός του ειδικού απαρεμφάτου.
«*ancillae*»: είναι έμμεσο αντικείμενο **στο** «*credidi*».
«*malis*»: είναι αφαιρετική του ποιητικού αιτίου **στο** «*premi*». Το ποιητικό αίτιο εκφέρεται απρόθετα, γιατί είναι άψυχο.
«*ex aere*»: είναι εμπρόθετος (επιρρηματικός) προσδιορισμός της ύλης **στο** «*faciebat*».

Δ1β. «*Si marmor illi obtulisses, fecisset tale*»:

Υπόθεση: «*Si marmor illi obtulisses*» (si + υποτακτική υπερσυντελικού).

Απόδοση: «*fecisset tale*» (υποτακτική υπερσυντελικού).

Ο υποθετικός λόγος δηλώνει υπόθεση αντίθετη της πραγματικότητας (η υπόθεση και η απόδοση αναφέρονται στο παρελθόν).

Μετατροπή στο είδος της υπόθεσης δυνατής ή πιθανής στο παρόν – μέλλον:

«*Si marmor illi obferas/(offeras), faciat tale*»

Δ2α.

- i. «*Quid postea Nasica fecit?*»
- ii. «*Ego domi non sum.*»
- iii. «*Quid Nasica respondit?*»

Δ2β. *Sapiens nec paupertate nec dolore prohibetur, nec eis rebus, quibus imperiti avertuntur.*